

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB 25 : 1852

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB 25 : 1852", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. 31.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb25-txt-shoot-n110.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB25:110

#

Det Extensive det Intensive i Xstds Forkyndelse.

At der er foregaaet en heel Forandring, en Verdens-Forandring med Xstd. fra den Tid, da man bortledte Opmærksomheden fra Inderliggjørelsen i Retning af Charakter-Omdannelse og rettede Opmærksomheden paa Forandring i det Udvortes, Borttagelse af Livets Tryk o: s: v:: er klart. Den successive Fremadskriden i Retning af denne Forandring har bevirket, at nu vel omtrent Xstd. slet ikke mere er til.

Paulus skriver: er Du kaldet Træl, lad dette ikke bekymre Dig, kan Du blive fri, vælg hellere dette.« Dette er gudd. Ophøiethed, ægte christeligt. Men hvad berettigede Apostelen til denne uendelige Ligegyldighed for alt Udvortes? Ganske simpelt, at hans Liv var endnu elendigere end Trællens, at han levede i Armod og dertil i Forfølgelse efter Xsti Exempel. Saa er man berettiget til at tale saaledes, Talen er saa sand Ophøiethed, Talen langt fra at være oprørende, hvad den sandeligen er, naar En, der selv har alle Livets Goder vil tale saaledes til den Lidende.

Dette var Xstd; saaledes maa Xstd. egl. betjenes for at være Xstd.

Men saa slog man af paa det at være Xsten, nu bleve de Rige og Mægtige, der vilde nyde Livet – de bleve tillige Xstne. Saa maa der da – maaskee for en Skams Skyld! – gøres lidt for Slaverne og de Fattige o: s: v:

See, her Xstdommens Depravation.

Og derimellem er det man saadan vakler. De rige og mægtige Xstne de ville stundom beraabe sig paa Paulus mod Armoden. Hvilken Uforskommenhed! Ja, naar man som Paulus selv lever i frivillig Armod, saa kan man tale saa ophøiet til Armoden.

Altsaa eet af To: enten skal den Xstne leve i lige Vilkaar med den Fattige og Elendige og saa Aands-Opløftelse, eller skal det at være Xsten kunne forenes med at nyde dette Liv, saa skal der gøres mere meget mere for de Fattige og Lidende.

Hvis Xstd. bestandigt var blevet holdt paa det Intensive, hvis det ikke var blevet Nogen tilladt at kalde sig Xsten, uden at hans Liv udtrykte Lighed med den Elendige (istedetfor som man i Middelalderen gjorde dette til Kjende paa »overordentlige« Xstne): ja, saa var Xstd. vedblevet at være Verdens Salt,

istedetfor at den nu er rædsomt udvandet i disse
Millioner Millioner af Xstne, og gjort ukjendelig i en
politiserende Forflygtigelse.